

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 141.

Göteborg den 4 april 1962.

Käraste min Lillasyster!

I går förm. kl. 10.02 stod jag vid vännen Fridas säng och bevittnade hennes hädanfärd. Hjärtat höll så pass länge. Annars hade hon varit resfärdig för längesen. Det känns väldigt tomt efter lilla Frida. Men så måste man dela hennes ^{lycka} över att alla de slag av lidanden hon haft att ta sej igenom nu är överst stådna. Och man unnar henne så innerligt vilan och lyckan!

Maja och Ingeborg och deras bror Ivar har inte haft det så enkelt under den senaste tiden. Jag har väl förut sagt att deras äldsta syster Hanna dog för några veckor sen. Flickorna var hos henne i Stockholm bl. a. den sista veckan hon levde eller något längre. Så fick dom då ordna för hennes färd till familjegraven på Lindholmen eller Lundby, vad det heter. När begravningen var över måste dom fara upp till Sthlm och göta boupteckning och avveckla hennes lilla hem eftersom lägenheten skulle vara tillgänglig så snart att nya hyresgäster skulle ha installerat sej där den 15 april. Alla tre måste fara. Samtidigt blev Frida så mycket sämre att dom stod alldeles villrådiga. Men dom måste. Stackars dom! Så blev det så att en brorsdotter och jag fick ta hand om Frida. Jag var där på lördag under besökstid. Gunvor Skog - så hette hon - var där på söndag och gick sedan dit och satt där över natten, vilket jag inte visste från början. Hon sa att hon skulle gå upp måndag förm. och jag skulle komma fram efter middag. Jag for upp så jag var där kl. 14, då hon gick hem. Kl. 23 for jag hem i en taxi. Nästa morron - i går alltså - gick jag upp kl. halv 6 och var på Lillhagen kl. 8. Strax därefter for Gunvor hem för att vila lite. Och så hände det medan jag var ensam hos min vän. Jag är så tacksam att jag fick vara med. Och syskonen är ju så tacksamma så det är inte klokt. Så har det blivit den 5 april. Ernst Jonson fyller 60 år och dom har bjudit till kaffe i kyrkan i kväll kl. 19.

Jag har ringt Frida några gånger utan att träffa henne, dvs. att ingen har svarat eller också har där varit upptaget. I dag försökte jag igen och Ruth svarade. Frida och Henry hade rest till Dalarna för Frida hade känningar av sitt dåliga hjärta och var trött. Ruth skulle framföra mitt ärende. Jag trodde att du fick den där koftan med dom som reste ut i år, men det trodde inte Ruth. Så har jag ringt Hasselblads också utan att träffa den jag ville ha tag i. Han var ledig i dag. Skall försöka i morron. Om detta brev kommer iväg dessförinnan, så skall jag snart återkomma.

Så har jag lånat kr. 200:- på Hellas sparbanksbok! Tack så mycket. Dom ska väl komma "in" igen fram på året. Vi folkpensionärer får ju "påökt" f.o.m. 1/7 med kr. 350:- pr år. Det blir alltså 175:- för detta sista halvår. Jag gick nämligen och betalade min TV då jag följt Frida Solberg till slutstationen. Den gick till 633:- kr. med oms. Och jag har verklig glädje av den.

Så har jag fått en räkning från Carey Kingsgate Press på £ -.15.6, som jag skall gå till posten och betala i dag. Den gäller subskr. på International Review of Missions för tiden jan. - Okt. 1962. Varför bara 3 kvartal? Kanske har ni pren. för någon annan? Ja, mej kvettar det. Men det är ett underligt sällskap dom där! Nu skriver dom egentligen rätt adress både eran och min. Och jag har kommit på att man kan skicka postanvisning till dom. Men man har då inte rätt till något meddelande, inte ens ett nr. Det gör dock ingenting. Jag skickar ju likvid så snart en aldrig så liten räkning kommer. Och så har jag postens kvitto att klistra på fakturan. Så där så. Det är fint och bra. Men dom kan ju inte stava! Himeji - Himetl. Lemansgatah - Lemanssatan. Och så skriver dom Gottenberg! Det är väl varken svenska eller engelska! Men det var bra att Oscar skrev om adresserna å de. Nu går allt perfekt.

I går var jag hos en av våra gamla, klona vänner. Susanna Olofsson heter hon. Du känner henne inte. Hon är dock i min ålder. Men inte så urgamal medlem. Innan jag gick sa hon att hon skulle vilja skicka ett litet veckooffer till församlingen. 3:- kr. blev det och jag tog reda på v-kvarttet och la in dom. Sen tog jag upp en femma och sa att hon kunde köpa sej en blomma själv när

hon ville ha en. Hon tackade och sa: Då vill jag skicka den också till församlingen. Vi har ju offerdag långfredagen och då kan jag lägga den då, sa jag. Och letade fram det gröna kuvertet som hörde dit.

Just nu ringde Ingeborg från Stockholm. Dom tänker ha begravningen på onsdag - *Hon Rissd. 16/4*
den 11 ds om dom kan få Margareta då. Vilket ännu inte är klart. Tänk, vad mycket jobb det är när en aldrig så liten enkel människa försvinner från denna världen. Likadant kände jag och sa då Ruth gick från oss.

Kr. 5:- skall jag skicka till Hedvig i dag via mitt postgiro. Det är så bra i händelse mottagaren skulle glömma att hon fått dom. Man har svart på vitt. Så en sak, som du nog redan vet om. För kanske tre veckor sen fick jag veta att Märta och Gösta och Alice skulle fara till Stockholm. Jag ringde och bad dom att om dom hade möjlighet dom skulle skänka Hedvig ett besök. Det skulle dom göra och gjorde det. Dagen efter fick dom varit där skrev Hedvig ett långt brev till mej och uttryckte sin glädje. Det var ett A-4-ark fullskrivet på första sidan och till två tredjedelar på den andra. Det var ju fantastiskt.

Den 6 april. Nu på mörron fick jag tag i herr Elm på Hasselblads. Han hade sett på filmen och fann att den nog inte var så illa åtgången, som han först trodde. Men den var mycket smutsig. Och visst var den sliten också. Jag sa att dom skulle ta och tvätta den, vilket han trodde skulle gå på ett par timmar kanske. 15:- kr. pr timma kostade det. I nästa vecka skulle det hela vara klart. Och då skulle dom ringa mej.

I går var jag hos Karin Ahlbon. Hon frågade efter dej. Jag sa att jag höll ju på att skriva till dej. Och då ville hon att jag skulle hälsa från henne och Anni Annie. Det är på sjätte året Karin ligger på Vasa Sjukhus, Göteborg C, avd. 7. Om du skulle få en stund att skriva ett aldrig så litet brev eller skicka ett kort - gärna av er själva - till henne, så skulle det vara så tacknämligt. I går hände också det att Ernst Jonson fyllde 60 år. Han hade bjudit ett hundratal vänner till Föreningsrummen och lilla salen. Vi samlades där uppe och gick sedan ner. Mitt på golvet ett stort bord med massor av konstförfärdigade och läckra smörgåsar. Kaffet serverades vid borden. Sedan sång ~~marixia~~ bl.a. dikt för dagen av Maj Sandhers. Så friktbord med allt önskvärt. Hälsningar

Att du kan